

**11. ročník ankety Zákon roku:
Regulace v digitálním světě**

Zákon roku je společným projektem firem, asociací a dalších subjektů angažujících se v oblasti kvality regulace českého podnikání.

V rámci Zákona roku diskutujeme o nejrůznějších tématech podnikatelského práva. Pravidelnou součástí projektu je anketa, v níž vyhlášíme nejvíce inspirativní příklady legislativních počinů v oblasti podnikání za uplynulý rok. Hlasování se každoročně účastní stovky podnikatelů.

Tématem 11. ročníku se stala regulace v digitálním světě. I tentokrát jsme předložili podnikatelům a právníkům řadu analýz, průzkumů a názorů a přinesli tak inspiraci do mnoha digitálních regulatorních témat, které transformují svět podnikání i společnosti.

Zákon roku organizuje advokátní kancelář Deloitte Legal ve spolupráci s partnery z oblasti podnikatelské a právnícké obce. Tímto projektem aktivně podněcujeme společenskou debatu o potřebných oblastech a formách regulace podnikání v Česku.

Zákon roku 2019: Roušky nám pomohly odkrýt vizi

Vážení partneři Zákona roku, dámy a pánové,

další, v pořadí již 11. ročník ankety Zákon roku začal skvěle. Podporu projektu nám opět poskytlo celé spektrum organizací aktivně řešících kvalitu české podnikatelské legislativy. Záštitu převzaly Hospodářská komora ČR, Česká advokátní komora a nově také Komora daňových poradců ČR. Na nominační radě byla tradičně dobrá tvůrčí atmosféra a letos nebyla ani nouze o kvalitní návrhy nominací a podnětné diskuse kolem nich.

Letošní ročník Zákona roku byl věnován regulaci v digitálním světě. Už na nominační radě jsem si říkal, jak dobře do sebe zapadly nominace a letošní téma regulace s doprovodnými akcemi.

Když jsme na nominační radě diskutovali o možné (a posléze vítězné) nominaci zákona o právu na digitální služby, kolega mi připomněl debatu, kterou jsme dřív vedli k právu na off-line a která se projevila už v nominaci předchozího ročníku k nálezu Ústavního soudu k EET (právo na informační sebeurčení): „Je fajn, že stát bude on-line, ale nedostáváme se už teď plíživou digitalizací státních služeb do stavu, kdy člověk, pokud chce zdárně existovat, zkrátka nemá možnost volby, zda o sobě bude či nebude on-line informace poskytovat?“

A pak přišel koronavirus. Jak rádi bychom v březnu a dubnu 2020 o sobě poskytovali data on-line, kdybychom za to dostali kvalitní státní služby! Většinou to však nešlo. Ale byla to skvělá zkušenost a poučení – jak jsem se spolupráce úřadů nedomohl já, nemuseli by se jí ani v digitalizovaném státě domoct ti, kteří nebudou mít elektronický podpis, datovou schránku nebo bankovní identitu. Pokud bychom tedy při digitalizaci státu nemysleli na ně a na právo na off-line.

Faux-pas se zaváděním českých digitálních dálničních známek na začátku roku odnesl čas. Se zákonem o právu na digitální služby ale přichází stejná témata, jen asi tisíckrát větší: jak zdárně vytendrovat všechna ta revoluční IT řešení a jak zajistit ochranu všech digitálně zpracovávaných dat o nás?

Na druhou a třetí vítěznou nominaci jsem také během měsíců na home office vzpomínal: jak by bylo snadné a praktické zkrátka zavěsit hned jakoukoliv aktualizaci závazného státního formuláře na web, zvláště v době nouze! Ale kde je ta správná hranice mezi rychlostí a efektivitou státu (po které podnikatelé tolik volají) a zachováním práv a svobod? V letošní nominaci umístěné na třetím místě zasáhl Ústavní soud, ve vyhlašování nouzového stavu při pandemii zasáhl pak Městský soud v Praze. Brzdí tato rozhodnutí stát, nebo mají podporu podnikatelů, kteří si dobré fungování státu tolik přejí?

Výsledek letošní ankety Zákon roku o nás říká: Chceme stát digitalizovat a zásadně zefektivnit, ale ne na úkor svobod a práv.

A to je zatraceně těžký úkol. Ale když víme, co chceme, máme způli vyhráno. Není paradoxem, že to byly možná právě roušky, které nám tuto vizi pomohly odkrýt?

Díky všem, kteří v tom byli letos s námi!

Tomáš Babáček

Lídr projektu a předseda Nominační rady

Tisková zpráva

Zákonem roku je právo na digitální služby

Praha, 29. dubna 2020 – Jedenáctý ročník ankety Zákon roku vyhrálo téma „Digitální stát: obíhají data, nikoliv lidé“, konkrétně zákon o právu na digitální služby. Poslanecký návrh zákona zakládá obecné právo komunikovat se státem digitální formou a vytváří právní rámec, díky kterému by v průběhu pěti let mělo dojít k digitalizaci všech služeb státní správy.

“Vítězný zákon by měl usnadnit přístup ke státním službám. Jeho přijetí je ale jen začátek a bude třeba vymyslet řadu nových řešení. Jsem hrdá na to, že jedno z nich, tzv. BankID, aktuálně pomáhá vytvářet i Deloitte. V současné době není jednoduché přihlásit se (autentizovat) ke službám, které poskytuje stát. Bankovní identita představuje nové využití autentizačního prostředku, kterým se u nás každý měsíc přihlašuje do svého internetového bankovníctví pět milionů lidí. Deloitte se bude na jejím nasazení a s její pomocí na digitalizaci soukromých i veřejných služeb v Česku podílet,

říká řídící partnerka Deloitte **Diana Rádl Rogerová**.

Anketu Zákon roku organizuje poradenská společnost Deloitte a její advokátní kancelář Deloitte Legal od roku 2010. Z pěti nominací vybíraly stovky podnikatelů nejlepší právní předpis, soubor zákonů nebo legislativní počín, který má pozitivní dopad na podnikání v Česku. Záštitu opět převzaly Hospodářská komora ČR, Česká advokátní komora a nově Komora daňových poradců ČR. V nominační radě zasedly dvě desítky autorit z různých oblastí nejen podnikání.

“Podruhé po sobě vyhrál zákon s velkým náskokem. Minulý rok to bylo urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, letos je to elektronizace státní správy, pro kterou hlasovala bezmála polovina všech hlasujících. Nominační radě se tak znovu podařilo ukázat inspirativní příklad, jak regulace může být prospěšná. Může zvyšovat efektivitu a vytvářet infrastrukturu pro zapojení podnikatelů a neziskového sektoru do řešení potřeb společnosti,

říká **Tomáš Babáček**, advokát Deloitte Legal, předseda Nominační rady a projektový lídr Zákona roku.

Zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, mimo jiné ukládá, aby byly vydány potřebné elektronické formuláře a propojeny registry, aby lidé už nemuseli nosit dokumenty z úřadu na úřad. Zákon byl přijat poslanci a senátory napříč politickým spektrem.

Krise ukázala, jak moc by nám pomohlo, kdybychom byli s digitalizací dál. A právě zákon o právu na digitální službu znamená obrovský krok dopředu – agendy státu se budou do pěti let digitalizovat. Přelomový je i v tom, že do popředí staví občana. Říká totiž, že právě občan má ve vztahu ke státu nejen povinnosti, ale i právo,

dodává poslanec **Martin Kupka**, jeden ze spoluautorů vítězného zákona.

Vítězný zákon je převratnou změnou v přístupu k legislativnímu rámci digitalizace. Tento zákon vytváří podmínky pro urychlené dokončení propojeného datového fondu veřejné správy a pro zahájení plošného povinného sdílení jednou pořízených dat o každém podnikateli i občanovi, a to všemi oprávněnými úřady. Velmi si považují, že proti návrhu vítězného zákona nehlasoval ani jeden poslanec, ani jeden senátor. I zákon, který se umístil na 2. místě, je v jistém smyslu revolucí, protože zásadním způsobem zpřehledňuje náš právní řád,
říká **Vladimír Dlouhý**, prezident Hospodářské komory ČR.

V letošních pěti nominacích nefiguroval jen zákon o právu na digitální služby, ale i další z řady nálezů Ústavního soudu, který digitalizační počiny státu pravidelně vrací do ústavních mantinelů.

Hlasování na České advokátní komoře jednoznačně potvrdilo vysokou poptávku mezi advokáty po zefektivnění fungování státu pomocí digitálních technologií. S rostoucím tlakem na efektivitu výkonu advokacie roste i mezi advokáty potřeba řešit klientské záležitosti časově a nákladově efektivním způsobem,

dodává **Robert Němec**, místopředseda České advokátní komory.

U všech tří předpisů či aktů, které v anketě zvítězily, jde o takové, které mají podnikatelům nebo občanům ulehčit život či práci. Naplňují zásadu, že stát je tu pro lidi, a ne naopak. A že výkon státní moci musí být předvídatelný,

uzavírá **Jiří Nesrovnal** z Komory daňových poradců ČR.

Přehled nominovaných zákonů

Digitální stát: obíhají data, nikoliv lidé (zákon o právu na digitální služby)

Předpis	Zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů (plné znění)
Autor	Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších
Zdůvodnění	Zákon zakládá obecné právo komunikovat se státem digitální formou a povinnost státu záležitosti digitálně řešit. Vytváří právní rámec, díky kterému by v průběhu pěti let mělo dojít k digitalizaci všech služeb státní správy, měly by být vydány potřebné elektronické formuláře a propojeny registry, aby lidé už nemuseli nosit dokumenty z úřadu na úřad. Shoda na přijetí předpisu napříč politickým spektrem dává příslib reálného provedení do praxe. Při provedení bude třeba zajistit efektivní snížení administrativní zátěže podnikatelů a zabezpečení dat v propojených registrech státu.

Stát může povinnosti ukládat jen právním předpisem (zrušení praxe povinných daňových tiskopisů neformálně určených ministerstvem)

Předpis	Nález Ústavního soudu ze dne 12. listopadu 2019 sp. zn. Pl. ÚS 19/17 (č. 337/2019 Sb.) ve věci návrhu na zrušení § 72 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 458/2011 Sb. (plné znění)
Autor	Ústavní soud, na návrh skupiny 19 senátorů
Zdůvodnění	Ačkoliv se nález týká daňového práva, jeho přesah je značný – obecně totiž posiluje zásadu právní jistoty jako neoddělitelný znak právního státu. Základním poselstvím je připomenutí, že stát může vyžadovat plnění povinností jen na základě právního předpisu. Jedině tak mohou být právo i postupy orgánů veřejné moci předvídatelnými, ve své podstatě i plnitelnými a mohou také být předmětem ústavní kontroly. Ústavní soud zde konzistentně navazuje na své předchozí obdobné nálezy ve věci kontrolních hlášení a elektronické evidence tržeb a spolu s odbornou veřejností zaujímá dlouhodobý postoj, že vyšší efektivita při výběru daní nesmí nastat za cenu eroze právního státu.

Snížení nákladů na podnikání (online zakládání obchodních společností)

Předpis	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1151 ze dne 20. června 2019, kterou se mění směrnice (EU) 2017/1132, pokud jde o využívání digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností (plné znění)
Autor	Evropská komise
Zdůvodnění	Všechny členské státy mají od 1. srpna 2021 umožnit online vytváření společností s ručením omezeným, případně i akciových společností, a dále také umožnit online zápisy poboček a ukládání listin a údajů do obchodních rejstříků. Online postupy musí umožňovat založení bez fyzické přítomnosti osob a nesmí být podmíněny získáním podnikatelského oprávnění. Opatření má vést ke snížení nákladů na podnikání.

Větší předvídatelnost a přehlednost zákonů (jednotné dny právní účinnosti a přehledy povinností)

Předpis	Zákon č. 277/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (plné znění)
Autor	Pozměňovací návrh poslanců Marka Bendy a Martina Kupky a pozměňovací návrh poslanců Marka Bendy, Jakuba Michálka, Zuzany Ožanové a Věry Procházkové k vládnímu návrhu zákona
Zdůvodnění	Právní předpisy budou nově nabývat účinnosti vždy jen dvakrát do roka, od 1. ledna, nebo 1. července. Každý předpis bude také doplněn o informativní přehled zaváděných povinností. Tyto dvě novinky mohou zásadně zvýšit uživatelský komfort podnikatelů i všech ostatních adresátů právních předpisů. Posílí rovněž předvídatelnost regulatorních změn a také usnadní provozování informačních systémů poskytujících podnikatelům přehledné seznamy jejich regulatorních povinností.

Stát nesmí vybírat zvláštní poplatek za to, aby si plnil své povinnosti (zrušení poplatku za podání podnětu k prověření veřejné zakázky)

Předpis

Nález Ústavního soudu ze dne 30. října 2019, sp. zn. Pl. ÚS 7/19 (č. 309/2019 Sb.), zrušující ustanovení § 259 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (plné znění)

Autor

Ústavní soud, na návrh Transparency International – Česká republika, o. p. s.

Zdůvodnění

Ke zdravému podnikatelskému prostředí patří soutěž při zadávání veřejných zakázek. Na její férovost dohlíží Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. K tomu mu mají napomáhat i podněty upozorňující na možná pochybení. Do listopadu 2019 však bylo podání podnětu a jeho prošetření podmíněno zaplacením poplatku 10 000 Kč. Zrušením poplatku došlo k odstranění precedentu, kdy byl zpoplatněn podnět k orgánu příslušnému k plnění kontrolní činnosti, v tomto případě k ÚOHS v oblasti rovných podmínek pro soutěž podnikatelů.

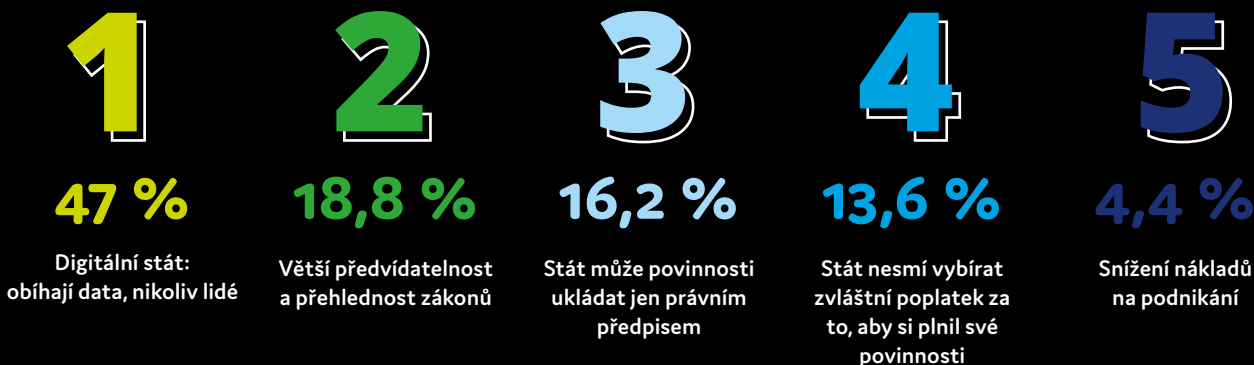
Výsledky ankety Zákon roku 2019

(vyhlášeny 29. dubna 2020)

5 zákonů, o kterých se hlasovalo

- **Digitální stát: obíhají data, nikoliv lidé**
(zákon o právu na digitální službu)
- **Větší předvídatelnost a přehlednost zákonů**
(jednotné dny právní účinnosti a přehledy povinností)
- **Stát může povinnosti ukládat jen právním předpisem**
(zrušení praxe povinných daňových tiskopisů neformálně určených ministerstvem)
- **Stát nesmí vybírat zvláštní poplatek za to, aby si plnil své povinnosti**
(zrušení poplatku za podání podnětu k prověření veřejné zakázky)
- **Snížení nákladů na podnikání**
(online zakládání obchodních společností)

Celkové pořadí

Jak hlasovala Hospodářská komora ČR

Jak hlasovala Česká advokátní komora

OBOROVÉ KATEGORIE

Advokacie a právo

Banky a finance*

Daňové poradenství

Malé a střední podnikání

Média

Města a obce*

Neziskový sektor

Obchod a cestovní ruch

Průmysl a energetika

Veřejná správa

Řekli o anketě

Robert Němec, místopředseda České advokátní komory, k druhému umístěnému zákonu:

Velké množství hlasů získal i druhý kandidát, což je důkazem velkého respektu advokacie k principům právního státu a vlády práva.

František Korbel, právník, k vítěznému zákonu:

Úspěch tohoto zákona v soutěži vítám, neboť by mohl znamenat tolik potřebný definitivní přerod státní správy do digitálního světa. Bedlivě však bude třeba sledovat implementaci a vůli jednotlivých orgánů zákon uvést v život.

Lukáš Zapletal, Coca-Cola HBC Česko a Slovensko, s.r.o., k vítěznému zákonu:

Zatímco na začátku nominačního procesu mohla být digitalizace chápána „jen“ jako významná pomoc, s ohledem na současný stav a nejistý další vývoj se dle mého názoru nyní jedná o čirou nutnost. Doufám, že hladká implementace a reálné využití vítězného předpisu se stane důležitým milníkem na cestě ke skutečné digitální simplifikaci, tolik potřebné za jakékoliv situace.“

Martin Kupka, poslanec Parlamentu ČR, k druhému umístěnému zákonu:

Zjednodušení a zpřehlednění našeho právního řádu přináší i druhý počin. Dva dny účinnosti zákonů v roce i tabulka povinností znamenají snazší orientaci v tom, co nám zákony ukládají a od kdy. Je jasné, že pro skutečné ulehčení života musí české zákony projít revizí právě s ohledem na to, kolik povinností ukládají. Je to jediná cesta jak odstranit zbytečné překážky v podnikání a zároveň jak do budoucna ušetřit na státní správě.“

Pavel Jiříček, Transparency International, ke čtvrtému umístěnému zákonu:

„V Transparency International jsme se snažili o zrušení nesmyslného ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek, přesněji řečeno o zrušení poplatku, kvůli kterému na ÚOHS téměř přestaly chodit podněty a veřejná kontrola hospodárnosti využívání veřejných peněz silně poklesla. Čtvrté místo v anketě a celkově získaná procenta jsou pěkným výsledkem. Jedná se o zřejmý důkaz o pozitivním přijetí zrušení poplatku ze strany veřejnosti, a to jak odborné, tak i laické.“

Články v médiích

14. 4. 2020

Ústavní soud dává vládě dlouhodobě zabrat, zakázal i poplatek za prověřování tendrů. Bude to Zákon roku? »»

8. 4. 2020

Zákony účinné až od července? Nouzový stav dopadl i na pravidlo nominované na Zákon roku »»

16. 3. 2020

Notáři začnou pracovat online. Firmu založíte stejně rychle jako bankovní účet »»

3. 3. 2020

Údaje dáte úřadům už jen jednou, pak je dostanou i operátoři a banky. Půjde o Zákon roku? »»

10. 2. 2020

Soudy držící stát na uzdě, digitalizace nebo snižování nákladů? Deloitte hledá Zákon roku »»

Předání ocenění za Zákon roku 2019

14. května 2020

Oceněná „Digitální ústava“. Poslanci Ivan Bartoš, Barbora Kořanová, Martin Kupka a Zdeněk Zajíček z Hospodářské komory České republiky převzali cenu Zákon roku. U odborné veřejnosti zvítězilo téma Digitální stát: obíhají data, nikoliv lidé (zákon o právu na digitální služby). Zároveň s prvním místem bylo oceněno i místo druhé, které obsadily jednotné dny právní účinnosti a přehledy povinností. Za tento legislativní počín převzal cenu poslanec Marek Benda a opět Martin Kupka.

16.6.2020 - Ocenění za třetí místo pro Ústavní soud a téma Stát může povinnosti ukládat jen právním předpisem převzal soudce zpravodaj David Uhlíř (uprostřed) z rukou partnera Deloitte Legal Ivana Teleckého

Nominační rada Zákona roku 2019 (v abecedním pořadí)

Mgr. Tomáš Babáček, LL.M., Deloitte Legal s.r.o., advokátní kancelář

JUDr. Marie Brejchová, LL.M., Unie podnikových právníků ČR, z.s., právník PRE, a.s.

Pavla Čapková, Česká televize

JUDr. Monika Čírtková, AK JUDr. Monika Čírtková

Ing. Radek Hacaperka, APPLiA CZ – Sdružení výrobců spotřebičů

Mgr. Štěpán Holub, Holubová advokáti s.r.o.

Mgr. Jan Januš, Info.cz

Mgr. Veronika Ježková, Pro bono aliance, vedoucí týmu AdvoCats for Women

Mgr. Pavel Jiříček, Transparency International – Česká republika, o.p.s.

Ing. Soňa Jonášová, Institut Cirkulární Ekonomiky

Mgr. František Korbel, Ph.D., Havel & Partners, VŠ učitel na PrF UK, člen Legislativní rady vlády

Ing. Radka Mašková, FCCA, MBA, Deloitte Advisory s.r.o.

Ladislav Minčíč, Hospodářská komora ČR

Mgr. Ivona Mottlová, Svaz měst a obcí ČR

Václav Nekvapil, British Chamber of Commerce Czech Republic

Mgr. Robert Němec, LL.M., Česká advokátní komora

Ing. Jiří Nesrovnal, Komora daňových poradců ČR

JUDr. Barbara Pořízková, Nejvyšší správní soud

Ing. Tomáš Prouza, MBA, Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR

JUDr. Hana Rýdlová, Bulletin advokacie

Mgr. Jan Slanina, Česká leasingová a finanční asociace

JUDr. et PhDr. Karel Šimka, LL.M., PhD, Nejvyšší správní soud

Radek Špicar, M. Phil, Svaz průmyslu a dopravy ČR

Ing. Tereza Tomanová, Deloitte Advisory s.r.o.

JUDr. Zdeněk Tomíček, Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR

Ing. Alžběta Vejvodová, Právní rádce

Ing. Monika Zahálková, Czech Institute of Directors

Mgr. Lukáš Zapletal, Coca-Cola HBC Česko a Slovensko, s.r.o.

Zákon roku: Regulace v digitálním světě

Víte, co si představit pod pojmem „digitální regulace“, resp. regulace v digitálním světě? Zajímá vás, v jaké fázi se v současné době nachází?

Je to reakce států či útvarů typu Evropská unie na situaci, kdy se čím dál větší část našeho pracovního i soukromého života odehrává v online prostředí, přičemž jde o ty nejběžnější věci typu komunikace, zábava, nakupování, uzavírání smluv či poskytování služeb. Právo přitom bylo stavěné na situace, kdy se všechny tyto transakce odehrávají ve fyzickém světě. Ukazuje se přitom, že na celou řadu aspektů digitálního světa právo nemyslí – ne vždy je v online světě možné jednoznačně identifikovat jednající osobu, vznikají nové způsoby uzavírání smluv a zásahy do soukromí i zneužívání osobních údajů či práv duševního vlastnictví nabývá nových podob.

Současná podoba této digitální regulace by měla zajímat každého z nás, kdo denně používáme internet, protože nás může významně ovlivnit, pozitivně i negativně.

Jak regulovat BigTech společnosti?

BigTech společnosti ovládají velkou část internetu a málokdo se při pohybu v online prostředí obejde bez služeb této tzv. Velké pětky (Amazon, Apple, Alphabet, Microsoft a Facebook). Mimochodem jde zároveň i o největší veřejně obchodované společnosti i v globálním měřítku. Už z toho je vidět, že jejich vliv na podobu a pravidla dnešního internetu je významný, a proto tyto společnosti neušly pozornosti národních, ale s ohledem na jejich velikost často spíše nadnárodních regulátorů. Oblasti jejich regulace jsou různorodé – od soutěžněprávní či daňové (například aktuální tzv. digitální daň) až po zřejmě klíčovou oblast nakládání s osobními údaji a ochrany soukromí. V ní je aktivní zejména Evropská unie ve formě nedávného nařízení GDPR, které se pokouší provést jakousi inventarizaci osobních údajů každého z nás, abychom měli možnost si zjistit, co která společnost o nás zpracovává za údaje, a tím se stali jejich skutečnými pány, tedy mohli rozhodnout o jejich „směně“ za některé online služby. Byznys model řady

velkých technologických společností je totiž založen právě na práci a nakládání s osobními údaji, které často slouží jako „platidlo“ za online služby, které jsou jinak poskytovány „bezplatně“. Regulace by však podle mého názoru neměla zajít tak daleko, aby vedla k poškození konečného zákazníka, který z aktivit BigTech společností nepopíratelně těží v podobě kvalitních a dostupných online služeb. A nejde jen o služby nabízené „zadarmo“. Náš pohyb v online prostředí a možnost jej vystopovat může vést k preciznímu zacílení reklamy (budu sledovat reklamu jen na věci, které mě skutečně zajímají). Může vést i k přesnějšímu posouzení úvěruschopnosti, budu-li něco kupovat na splátky či žádat o hypotéku, což vede nejen k odbourání nadbytečné administrativní zátěže (dokládání papírových potvrzení o výši příjmu například), ale může v konečném důsledku přinést i zlevnění služby.

Digitální komunikace s úřady, bankami i firmami

Regulace v digitálním světě by však neměla být omezena jen na to, že se stát pokouší (často se zpožděním za technologickou realitou) nastavit podmínky pro podnikání velkých technologických společností. V ideálním případě by měla být tato regulace nástrojem, jak usnadnit lidem a firmám jejich práci, podnikání i soukromý život.

Vycházíme přitom z toho, že čím dál větší část našich pracovních i soukromých životů se bude odehrávat v online prostředí. Jednou z jeho největších výzev je otázka identity každého z nás v online prostředí, resp. jejího spolehlivého ověření. Jak stát, tak i firmy se musejí spolehnout na to, že ten s kým jedná, je skutečně tím, za koho se vydává, ať už z důvodu, aby byly chráněny citlivé údaje (online žádost o výpis z rejstříku trestů), vymahatelnost online uzavřené smlouvy (například životní pojištění trvajícím několik desítek let či úvěrová smlouva) či aby se předešlo praní špinavých peněz.

Různé nástroje máme k dispozici již dnes – rozličné formy elektronických podpisů, občanské průkazy vybavené čipy či datové schránky. Žádné z těchto řešení si však nezískalo masovější

oblibu (elektronické podpisy či čipové občanky) nebo nemůže sloužit jako nástroj pro všechny situace (datové schránky). Dalším nutným krokem je proto regulatorní podpora vytváření online identity, která pak vznikne jako komerční řešení ideálně v podobě, jež dosáhne masovějšího rozšíření. Vhodným východiskem bude určitě internetové bankovníctví, které dnes má velká většina populace a na kterém je založena iniciativa tzv. Bank ID. Dostupnost a rozšířenost podobného řešení k ověření identity každého z nás pak ještě dále rozšíří nabídku služeb, které bude možné v online prostředí využít.

Ve vztahu k veřejné správě je důležitým krokem právo na digitální službu ukládající úřadům nabízet veškeré své služby v online režimu, třeba i paralelně vedle dosavadního režimu „papírového“. V této oblasti bude klíčovým také propojení jednotlivých registrů státu, aby odpadla potřeba obíhat jednotlivé úřady s žádostí o dílčí potvrzení.

V neposlední řadě je nutné zmínit i elektronické podepisování, které v podobě nejrůznějších řešení existuje již dnes, ale stále ještě má velký potenciál růstu. V tomto ohledu se však jeví, že největší překážkou pokroku již není ani technologie ani legislativa, nýbrž že leží v hlavách jak obchodních partnerů, ale i zaměstnanců a zaměstnavatelů, soudů vykládajících právo v jednotlivých sporech i kontrolních orgánů. Vlastnoruční podpis na papír je stále ještě preferován, jakkoli u řady elektronických řešení je možnost jejich zneužití stejná nebo nižší a rizika s tím spojená často zanedbatelná. Jinými slovy, i když mám k dispozici něčí vzorový vlastnoruční podpis, oč jistější si mohu být, že konkrétní dokument podepsal právě on, než když mi tento dlouholetý obchodní partner zašle ze své roky používané e-mailové schránky objednávku podepsanou pouhým napsaným jménem a příjmením?

Jan Procházka

Partner, Deloitte Legal, Banking & Finance

Live Webcast & panelová diskuse - BankID – možnosti využití pro nebankovní subjekty

Bankovní identita je bezpochyby jednou ze zásadních a vítaných regulací „digitálního světa“ umožňující akceleraci digitalizace české ekonomiky. V době omezených možností setkávání spoléháme na online vysílání. Naši nedávnou panelovou diskuzi jsme přesunuli na web a věnovali se bankovní identitě a možnosti jejího využití pro nebankovní subjekty. Radek Musílek, Štěpán Húsek a Ján Kuklinca z Deloitte, Filip Haering z České spořitelny, Martin Sládeček z Komerční banky a Jan Blažek z ČSOB probrali praktické příklady využití BankID v e-governmentu i komerčních službách a s tím související právní a technologické otázky.

Pusťte si [celý záznam](#).

Další eventy v rámci Zákona roku – Regulace v digitálním světě:

- **Digitální HR** – 3. 6. 2020
- **ECN Crowd Camp** – 10. - 12. 6. 2020

Děkujeme partnerům projektu

Pod záštitou:

Partneři:

Deloitte. Legal

„Deloitte“ je značkou, pod níž desítky tisíc zkušených odborníků v nezávislých firmách po celém světě spolupracují při poskytování auditorských, konzultačních, právních a finančně poradenských služeb, služeb z oblasti řízení rizik a daňových a souvisejících služeb vybraným klientům. Tyto firmy jsou členy Deloitte Touche Tohmatsu Limited, britské privátní společnosti s ručením omezeným zárukou („DTTL“). Každá z členských firem DTTL nabízí služby v určité zeměpisné oblasti a podléhá zákonům a profesním předpisům země nebo zemí, v nichž působí. Každá členská firma DTTL má strukturu, která odpovídá národním právním řádům, nařízením, obvyklým postupům a respektuje další faktory a která umožňuje poskytování odborných služeb na konkrétních územích prostřednictvím dceřiných a přidružených společností, případně dalších spřízněných subjektů. Jednotlivé členské firmy DTTL neposkytují veškeré služby, přičemž některé služby nemohou být použity pro ověření klientů z hlediska pravidel a předpisů veřejného účetnictví. DTTL a její členské firmy jsou samostatnými a nezávislými právními subjekty, které si nemohou navzájem ukládat povinnosti. DTTL a každá z jejích členských firem nesou pouze odpovědnost za vlastní konání či pochybení, nikoli za konání či pochybení ostatních členských firem. Společnost DTTL (dále též jako „Deloitte Global“) klientům služby neposkytuje.

Společnost Deloitte je předním globálním poskytovatelem služeb v oblasti auditu a assurance, podnikového poradenství, finančního poradenství, poradenství v oblasti rizik a daní a souvisejících služeb. Naše síť členských firem ve více než 150 zemích a teritoriích poskytuje služby čtyřem z pěti společností figurujících v žebříčku Fortune Global 500®. Chcete-li se dozvědět více o způsobu, jakým zhruba 264 000 odborníků dělá to, co má pro klienty smysl, navštivte www.deloitte.com.

Tato publikace obsahuje pouze obecné informace a společnost Deloitte Touche Tohmatsu Limited ani žádná z jejích členských firem či jejich spřízněných podniků (souhrnně „síť společností Deloitte“) jejím prostřednictvím neposkytuje odborné rady a služby. Přijetí jakéhokoliv rozhodnutí či jednání, které může mít dopad na Vaše finance či podnik, byste měli konzultovat s kvalifikovaným odborným poradcem. Žádný subjekt v rámci sítě společností Deloitte nenese odpovědnost za ztráty vzniklé jakýmkoli osobám v důsledku použití této komunikace.